

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

w sprawie z wniosku J. Ś.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 czerwca 2011 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2010 r., Sąd Apelacyjny w sprawie ubezpieczonego J. Ś. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 maja 2010 r.

We wniosku z dnia 11 czerwca 2010 r. pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 10 czerwca 2010 r. wskazując w treści wniosku, że „uzasadnienia trafnych orzeczeń są bezcennym źródłem wiedzy”. Odpis uzasadnienia doręczono pełnomocnikowi wnioskodawcy w dniu 20 września 2010 r. na zasadzie art. 9 k.p.c. W dniu 10 lipca 2010 r. pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o doręczenie mu sentencji wyroku z 10 czerwca 2010 r. ze

stwierdzeniem prawomocności. Odpis sentencji został doręczony pełnomocnikowi w dniu 12 listopada 2010 r. W dniu 19 listopada 2010 r. pełnomocnik ubezpieczonego wniósł skargę kasacyjną od wyroku z dnia 10 czerwca 2010 r.

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej otwiera wyłącznie zgłoszone w tygodniowym terminie żądanie doręczenia stronie orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Zdaniem Sądu, jeśli strona żąda doręczenia wyłącznie sentencji lub wyłącznie uzasadnienia, doręcza się stronie wyłącznie sentencję lub uzasadnienie, zgodnie z żądaniem. Można szczególnie tego oczekiwać w przypadku występowania w sprawie profesjonalnego pełnomocnika. Z uwagi na treść wniosku skierowanego w niniejszym postępowaniu przez pełnomocnika ubezpieczonego, Sąd nie potraktował tego wniosku jako wniosku w rozumieniu art. 387 § 3 k.p.c. Wobec powyższego skarga kasacyjna okazała się niedopuszczalna w rozumieniu art. 393⁶ § 1 k.p.c., co uzasadniło jej odrzucenie.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik ubezpieczonego zarzucił naruszenie art. 387 § 1, § 2 i § 3 k.p.c., art. 398⁴ k.p.c. i art. 398⁶ § 2 k.p.c. a nadto obrazę prawa materialnego przez zastosowanie nieobowiązującego art. 393⁶ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie znajduje uzasadnienia i wymaga oddalenia.

Stosownie do art. 387 § 1 zd. 2 k.p.c. sporządzenie uzasadnienia wyroku w sprawach, w których oddalono apelację, następuje jedynie w przypadku, w którym strona wnosi o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem. Jedynie zatem wniosek, w którym strona łącznie domaga się doręczenia orzeczenia i jego uzasadnienia, spełnia wymagania przewidziane w art. 387 k.p.c. Sąd Najwyższy, rozpatrujący sprawę w niniejszym składzie, dostrzega mankamenty zbyt formalistycznego podejścia do treści wniosku strony o doręczenie orzeczenia i uzasadnienia. O tym, że strona składa swój wniosek w trybie art. 387 § 1 zd. 1 k.p.c. świadczyć mogą zarówno jego bezpośrednia treść, jak i powołanie norm prawa procesowego (np. wymienionego art. 387 § 1 k.p.c.), czy inne sformułowania, wskazujące na zamiar

skierowania w sprawie skargi kasacyjnej. Żadne jednak okoliczności tego rodzaju nie zostały ujęte we wniosku pełnomocnika w niniejszym postępowaniu.

Treść tego wniosku ograniczyła się do wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego, opatrzonego komentarzem, że „uzasadnienia trafnych orzeczeń są bezcennym źródłem wiedzy”. Wniosek nie został opatrzony nazwą, z której mógłby wynikać zamiar wywiedzenia skargi kasacyjnej (w postaci tytułu „zapowiedź skargi kasacyjnej” lub podobnego), nie powołał się w nim także pełnomocnik na żadne normy prawa procesowego, które mogłyby ujawnić zamiar skierowania skargi kasacyjnej.

Wręcz przeciwnie, zacytowana treść wniosku potwierdza prawidłowość rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie. Ponadto pełnomocnik wnosi o sporządzenie uzasadnienia jako bezcennego źródła wiedzy, a zatem bynajmniej nie w celu wywiedzenia skargi kasacyjnej. Kieruje nim jedynie ciekawość motywów, jakie stały za prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Apelacyjnego.

Wniosek ten został ponowiony w dniu 17 czerwca 2010 r., zawierając identyczną treść z wyjaśnieniem, że poprzedni wniosek został nadany listem zwykłym, a zatem ponawia pełnomocnik swój wniosek w liście poleconym. Także z tego wniosku nie wynikają żadne inne okoliczności, świadczące o woli zaskarżenia wyroku skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy, rozpatrujący niniejsze zażalenie, jak już wskazano, daleki jest od skrajnego formalizmu w postępowaniu cywilnym. Istnieją jednak minimalne granice, w których poruszać się powinny strony, zwłaszcza, gdy czynności w ich imieniu dokonuje profesjonalny pełnomocnik. Można i należy od niego wymagać, by na tyle precyzyjnie formułował treść pism procesowych, aby wynikały z nich, co najmniej pośrednio, intencje, jakie stroną kierują przy składaniu pisma. Ciekawości co do motywów orzeczenia, wyrażającej się w stwierdzeniu: „uzasadnienia trafnych orzeczeń są bezcennym źródłem wiedzy”, połączonej z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku w żadnym wypadku nie można zakwalifikować jako wniosku o doręczenie odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem celem wywiedzenia skargi kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

